II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 17 юни 2008 година

относно определяне на физическата архитектура и изискванията на националните интерфейси и на съобщителната инфраструктура между Централната ВИС и националните интерфейси за етапа на разработване

(нотифицирано под номер C(2008) 2693)

(само текстовете на български, гръцки, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език са автентични)

(2008/602/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Решение 2004/512/ЕО на Съвета от 8 юни 2004 г. за създаване на Визова информационна система (ВИС) [1], и по-специално член 4, буква а) от него,

като има предвид, че:

(1) Решение 2004/512/ЕО създаде ВИС като система за обмен на визови данни между държавите-членки и даде мандат на Комисията за разработването на ВИС.

(2) Следва да се въведат подходящи процедури между Комисията и държавите-членки, по-специално по отношение на елементите на националния интерфейс в държавите-членки.

(3) В съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген [2] Обединеното кралство не участва в приемането на Решение 2004/512/ЕО, не е обвързано с него и не е обект на прилагането му, тъй като то доразвива разпоредби на достиженията на правото от Шенген. Поради това, Обединеното кралство не е адресат на настоящото решение на Комисията.

(4) В съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген [3], Ирландия не участва в приемането на Решение 2004/512/ЕО, не е обвързана с него и не е обект на прилагането му, тъй като то развива разпоредби на достиженията на правото от Шенген. Поради това, Ирландия не е адресат на настоящото решение на Комисията.

(5) Съгласно член 5 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, на 13 август 2004 г. Дания взе решение да приложи Решение 2004/512/ЕО в датското право. Следователно Решение 2004/512/ЕО е задължително за Дания в международното право. Поради това, съгласно международното право Дания е длъжна да изпълни настоящото решение.

[1] ОВ L 213, 15.6.2004 г., стр. 5.

[2] ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

[3] ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

(6) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на последните с въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген [1], което попада в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета [2] относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген.

(7) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, подписано между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоцииране на последната с прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета за сключване на това споразумение от името на Европейската общност [3].

(8) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, което попада в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/261/ЕО на Съвета от 28 февруари 2008 година за подписването от името на Европейската общност и за временното прилагане на някои разпоредби от Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн за присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген [4].

(9) Мерките, предвидени в настоящото решение, съответстват на становището на комитета, създаден с член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2424/2001 на Съвета от 6 декември 2001 г. за разработване на второ поколение Шенгенска информационна система (ШИС II) [5],

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Физическата архитектура и изискванията на националните интерфейси и на съобщителната инфраструктура между Централната ВИС и националните интерфейси за етапа на разработване са, както са посочени в приложението.

Член 2

Адресати на настоящото решение са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция.

Съставено в Брюксел на 17 юни 2008 година.

За Комисията

Jacques BARROT

Заместник-председател

[1] ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
[2] ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.
[3] ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.
[4] ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 3.
[5] ОВ L 328, 13.12.2001 г., стр. 4.

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. **Въведение**

Настоящият документ описва изискванията на мрежата и проектирането на съобщителната инфраструктура и нейните компоненти.

1.1. *Акроними и съкращения*

Акроними и съкращения	Обяснение
РЦЗ	Резервно централно звено
РЛНИ	Резервен локален национален интерфейс
ЦНИ	Централен национален интерфейс
ЦС	Централна система
ЦС-ВИС	Централна визова информационна система
ЦЗ	Централно звено
DNS	Домейн нейм сървър
FTP	Протокол за трансфер на файлове
HTTP	Протокол за трансфер на хипертекст
IP	Интернет протокол
LAN	Локална мрежа
ЛНИ	Локален национален интерфейс
НИ-ВИС	Национален интерфейс
NTP	Мрежов протокол за време
SAN	Мрежа за съхранение на данни
SDH	Синхронна цифрова йерархия
SMTP	Прост протокол за обмен на електронна поща
SNMP	Прост протокол за управление на мрежа
sTESTA	Защитени трансевропейски телематични услуги между администрациите е мярка по програма IDABC (взаимно предоставяне на паневропейски електронноправителствени услуги за публичните администрации, стопанските предприятия и гражданите. Решение 2004/387/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*))
TCP	Протокол за управление на предаването
ВИС	Визова информационна система
VPN	Виртуална частна мрежа
WAN	Широкообхватна мрежа

(*) ОВ L 181, 18.5.2004 г., стр. 25.

2. **Физическа архитектура на националните интерфейси и на съобщителната инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси**

НИ-ВИС, както е определена в член 1, параграф 2 от Решение 2004/512/ЕО на Съвета се състои от:

— един локален национален интерфейс (наричан по-долу „ЛНИ“) за всяка държава-членка, който е интерфейсът, свързващ физически държавата-членка към защитената съобщителна мрежа и включва криптиращите устройства, предназначени за ВИС. ЛНИ е разположена в помещения на държавата-членка;

— незадължителен резервен локален национален интерфейс (наричан по-долу „РЛНИ“), който има същото съдържание, функция като ЛНИ.

Конкретната конфигурация на ЛНИ и РЛНИ ще бъде определена и съгласувана заедно с всяка държава-членка.

ЛНИ и РЛНИ ще се използват единствено за цели, дефинирани от законодателството на Общността, приложимо към ВИС.

Съобщителната инфраструктура между ЦС-ВИС и НИ-ВИС се състои от:

— мрежата за защитени трансевропейски телематични услуги между администрациите (sTESTA), която предоставя криптирана, виртуална, частна мрежа (vis.stesta.eu), предназначена за данните ВИС и съобщенията между държавите-членки в съответствие със законодателството на Общността, свързано с ВИС и между държавите-членки и органа, отговарящ за оперативното управление на ЦС-ВИС.

3. **Мрежови услуги**

В глави 3, 5 и 7, там където се споменават технологии или протоколи, следва да се разбира, че могат да се използват еквивалентни технологии или протоколи. Разгръщането на мрежата трябва да отчита степента на готовност на държавите-членки.

3.1. *Изглед на мрежата*

Архитектурата на ВИС използва централизирани услуги, които са достъпни от различните държави-членки. С цел по-голяма гъвкавост тези централизирани услуги са дублирани в две различни места и по-точно Страсбург, Франция, където е разположено централното звено (ЦЗ) на основната ЦС-ВИС и в Санкт Йохан им Понгау, Австрия, където е разположено резервното централно звено (РЦЗ) на резервната ЦС-ВИС в съответствие с Решение 2006/752/ЕО на Комисията от 3 ноември 2006 година, определящо местата за визовата информационна система по време на етапа на разработване ([1]).

Основното и резервното централно звено трябва да са достъпни от различните държави-членки чрез точки за достъп до мрежата — ЛНИ и РЛНИ — взаимно свързващи националната им система с ЦС-ВИС.

Връзката между основната ЦС-ВИС и резервната ЦС-ВИС трябва да бъде открита за всички нови бъдещи архитектури и технологии и трябва да допуска непрекъснатото синхронизиране между централното звено и резервното централно звено.

3.2. *Ширина на лентата*

Необходимата ширина на лентата за ЛНИ и незадължителната РЛНИ може да е различна в различните държави-членки.

Съобщителната инфраструктура трябва да предлага за връзка на площадките ленти с адаптирани към очаквания трафик ширини. Мрежата трябва да предоставя достатъчни гарантирани минимални скорости на зареждане и изтегляне за всяка връзка и трябва да поддържа пълната ширина на лентата на точките за достъп до мрежата.

3.3. *Поддържани протоколи*

Съобщителната инфраструктура трябва да може да поддържа мрежовите протоколи, използвани от ЦС-ВИС, и по-специално HTTP, FTP, NTP, SMTP, SNMP, DNS, тунелни протоколи, протоколи за репликация за SAN и патентованите протоколи за връзка Java — Java чрез IP от BEA WebLogic.

3.4. *Технически спецификации*

3.4.1. IP адресиране

Комуникационната инфраструктура трябва да разполага със серия запазени IP адреси, които могат да бъдат използвани единствено в тази мрежа. От този запазен интервал с IP адреси ЦС-ВИС ще използва определени IP адреси, които няма да бъдат използвани никъде другаде.

3.4.2. Поддържане на IPv6

Локалните мрежи на повечето места ще използват IPv4, но някои може да използват IPv6. Поради това точките за достъп до мрежата трябва да могат да работят като IPv4/IPv6 възел. За да се осигури гладко преминаване, ще се изисква координиране с държавите-членки, които преминават на IPv6.

3.4.3. Постоянна скорост на трансфера

Докато натовареността на връзката на ЦЗ и РЦЗ е по-малка от 90 %, дадена държава-членка трябва да може да поддържа без прекъсване 100 % от своята определена ширина на лентата.

([1]) ОВ L 305, 4.11.2006 г., стр. 13.

3.4.4. Други спецификации

За да поддържа ЦС-ВИС, съобщителната инфраструктура трябва най-малко да отговаря на един минимален брой технически спецификации:

Времето за преминаване (включително в натоварените часове) трябва да бъде по-малко или равно на 150 ms за 95 % от пакетите и по-малко от 200 ms за 100 % от пакетите.

Вероятността за загуба на пакети (включително в натоварените часове) трябва да бъде по-малка или равна на 10^{-4} за 95 % от пакетите и по-малка от 10^{-3} за 100 % от пакетите.

Гореспоменатите спецификации важат за всяка точка за достъп поотделно.

За връзката между ЦЗ и РЦЗ времезакъснението при двупосочно преминаване трябва да бъде по-малко или равно на 60 ms.

3.5. *Устойчивост*

Съобщителната инфраструктура трябва да предлага голяма наличност особено на следните елементи:

— опорна мрежа,

— маршрутизиращи устройства,

— точки на присъствие,

— местни връзки до потребителя (включително свободни кабели),

— устройства за сигурност (криптиращи устройства, защитни стени и др.),

— всички основни услуги (DNS и др.),

— ЛНИ и незадължителната РЛНИ.

Механизмите за предпазване от прекъсване в работата на мрежата трябва да са създадени, и когато е необходимо координирани с нивото на приложението, за да се осигури максимална наличност на ВИС като цяло.

4. **Мониторинг**

За да се облекчи мониторинга на съобщителната инфраструктура, средствата за мониторинг трябва да могат да се интегрират със средствата за наблюдение на оперативното управление на ЦС-ВИС.

5. **Общи услуги**

Съобщителната инфраструктура трябва да може да предлага по избор следните общи услуги: DNS, релейно предаване на поща и NTP.

6. **Наличност**

Наличността на точки за връзка на съобщителната инфраструктура с LAN трябва да е 99,99 % във всеки един период от 28 последователни дни.

7. **Услуги за осигуряване на сигурност**

7.1. *Криптиране на мрежата*

Не се разрешава преминаването по съобщителната инфраструктура на некриптирана информация, свързана с ВИС.

За да се поддържа висока степен на сигурност, съобщителната инфраструктура трябва да допуска боравене със сертификатите/ключовете, използвани от начина, по който е решено криптирането на мрежата. Трябва да има възможност за отдалечено администриране и отдалечен мониторинг на криптиращите кутии.

Трябва да се използват симетрични криптиращи алгоритми (3DES 128 bits или по-добър) и асиметрични криптиращи алгоритми (модулни RSA 1 024 bit или по-добри).

7.2. *Други елементи за сигурност*

Освен защита на точките за достъп до ВИС (ЛНИ и РЛНИ) съобщителната инфраструктура трябва също да осигурява защита на незадължителните общи услуги. В случай че се предлагат такива услуги, те следва да отговарят на мерки за защита, сравними с тези в ЦС-ВИС. Освен това устройствата за общи услуги и мерките им за защита трябва да са под непрекъснато наблюдение с цел сигурност.

С цел поддържане на висока степен на сигурност, съобщителната инфраструктура трябва да позволява всички инциденти свързани със сигурността да се докладват без никакво отлагане. Всички инциденти, свързани със сигурността, трябва да се докладват редовно, например месечни доклади и доклади *ad hoc*.

8. **Бюро за помощ и структура за поддръжка**

Създават се бюро за помощ и структура за поддръжка, които трябва да могат да взаимодействат с ЦС-ВИС.

9. **Взаимодействие с други системи**

Съобщителната инфраструктура трябва да е такава, че да гарантира мрежата срещу изтичане на информация към други системи или мрежи.